

Preek in de jongerenpraisedienst, Capelle-Schollevaar, 10 juni 2012, 16.00 uur

Thema: 'Follow Me!' naar aanleiding van Mattheüs 9: 9-13 (kern: vers 9)

Wat er vandaag toch allemaal gebeurd is... Eigenlijk kan ik het je niet eens goed vertellen, weet je dat? Er is zóveel gebeurd, en er zijn zóveel dingen waar ik over na moet denken. Het heeft allemaal te maken met Jezus. Dat is een Man, die hier in ons stadje woont. Kapernaüm, prachtige plaats. Ben je hier weleens geweest? We kijken hier schitterend uit over het Meer van Galilea. En het is hier altijd druk, eigenlijk. Dat komt omdat wij op een grote handelsroute liggen, van Syrië is het noorden naar Egypte in het zuiden. We hebben hier altijd heel veel verkeer. Daarom ben ik op een gegeven moment hier bij de belastingdienst gegaan, als tollenaar. Als ik dienst heb, dan houd ik de mensen aan, en dan moeten ze tol betalen.

Nou, erg leuk vinden ze dat niet, natuurlijk. Niemand betaalt graag belasting. En ja, wij werken voor de Romeinen, en natuurlijk, dat zijn onze bezetters, onze vijanden, dat weet ik ook wel. Maar ja, je moet wat, en ik denk dan altijd maar: 'Het is nou eenmaal zo.' We zullen wel nooit meer van die Romeinen afkomen. En dit werk – ik zal het eerlijk zeggen: dit werk verdient goed. Want kijk: je moet een deel afdragen, maar je mag ook een deel zelf houden. En er zijn van die situaties: dan willen mensen graag dat je een oogje dichtdoet, en dat levert natuurlijk wel lekker geld op. Ik weet wel: heel officieel mag dat niet, maar ja, dat doet iedereen. Moet ik dan als enige tollenaar zeggen dat ik dat niet doe?! Het is heel gewoon om af en toe wat toegestopt te krijgen! En bovendien: als ik dat niet doe, als ik het braafste jongetje van de klas ben, dan krijg ik al mijn collega's over mij heen!

Dus ik weet wel: dit leven, wat ik leid, dat is niet goed. dat beseft ik zelf ook wel. Maar ja... doe jij het beter?! Als je nou heel eerlijk bent?

Maar goed, het heeft dus allemaal te maken met die Man, met Jezus. Hij woont hier, maar Hij is ook vaak weg. Dan trekt Hij rond, door het hele land. Nu niet. Vandaag was Hij hier, in Kapernaüm. En als Hij er is, dan zijn er altijd hele massa's mensen op de been! Hij doet ook heel bijzondere dingen! Er is hier een man, die kent iedereen, die is verlamd. En die hebben ze naar Jezus gebracht, vier vrienden deden dat, en die man is genezen! Hij loopt nu te huppelen, ik heb hem zelf gezien!

Die Jezus, die kun je niet plaatsen. Je kunt Hem niet in een hokje stoppen. Kijk wij zijn hier gewend aan die Farizeeën, dat zijn van die fijnen, weet je wel. Als ik over straat loop, en ik kom zo'n Farizeeër tegen, dan draait-ie geheid zijn hoofd om. Die Farizeeën, die kijken op mij neer. Die weten precies hoe het moet allemaal. Die kennen de hele Bijbel uit hun hoofd. Maar ondertussen... Ik weet toevallig een paar verhalen over die Farizeeën, wat ze dan stiekem doen, hè... Schijnheilig, dat zijn ze. Ik wil er niks mee te maken hebben! Mij zullen ze niet zien in die synagoge van ze. En als ze tol moeten betalen, dan laat ik ze soms expres wat meer betalen. Zo, dan moet je ze horen! Dan maken ze een heisa, een

kabaal! Maar ja, ik heb lekker de macht. Als ze niet betalen roep ik de soldaten. Kijk, dat is weer een leuke kant van dit werk. Maar tegelijkertijd is het natuurlijk ook slecht van mij, dat beseft ik ook heus wel. Soms denk ik: is dit het nou? Dit leven? Weet je, ik ben rijk, ik heb macht, ik kan veel doen, maar vrienden... eigenlijk heb ik geen vrienden. Geen échte vrienden. Mijn collega's, dat zijn mijn vrienden. Maar ja, we zijn allemaal hetzelfde. Van binnen knaagt er wat. Is dat bij jou ook zo? Dat het weleens van binnen knaagt? Is dit het nou? Is dit nou het leven? Ja...

En nu is er dus die Man, hè, Jezus. En kijk, die Farizeeën, die hébben het

de hele dag over God. Maar Hij... Weet je, áls er een God is, dan moet die God wel zijn zoals Hij. Laatst heb ik een poosje staan luisteren, toen Hij aan het vertellen was. En wat Hij zei, dat was zó raak, dat ging over mij! Over mijn leven! Toen ik naar huis liep, toen had ik het idee – en dat is niet overdreven!- toen had ik het idee, dat mijn hele leven eigenlijk gewoon léég was. Gewoon léég. Ik keek thuis naar al m'n mooie spullen. En ik dacht: 'Wat heb ik eraan?' Leeg... En toen dácht ik het al: 'Wat Jezus zegt, dát is echt!' Dat maakt je warm van binnen. Dat geeft je hoop. Dat er een God is, die van je houdt. Een God die jou op het oog heeft. Een God die alle vuiligheid uit je leven wil vergeven en die een nieuw begin met je wil maken. Een nieuw begin! Met mij!

Ik keek naar Jezus, hoe Hij daar stond te praten. Zo had ik die Farizeeën nog nooit gehoord. Die hebben het ook altijd over God, maar altijd laten ze je flink voelen dat jij er niet bij hoort, als tollenaar. Dat jij minderwaardig bent, dat jij een stuk vuil bent. Maar Jezus... Weet je, bij Jezus zijn milde handen, vriendelijke ogen. Niemand kijkt zoals Hij.

En wat gebeurde er nu vandaag? Die verlamde man, die was net genezen. En toen kwam Jezus langs ons kantoor lopen. Mijn collega, Mattheüs, die had dienst. Levi heet hij eigenlijk, maar we noemen hem altijd Mattheüs. En Jezus keek hem aan, met die ogen vol liefde, en Hij zei maar twee woorden: 'Volg Mij!'

Twee woorden. 'Volg Mij!' En Mattheüs is het kantoor uitgestapt, en hij heeft het gedaan! Hij is achter Jezus aangegaan! Dat was wel meteen het eind van zijn carrière, want onze baas, die wás me toch kwaad! Terwijl je dienst hebt gewoon het tolhuis leeg achterlaten en meegaan! Maar Mattheüs deed het! En weet je, hoe raar het ook klinkt, ik begrijp hem wel. Want je kunt leven met geld, en met rijkdom, en met macht – en wij weten wat dat is, hoor, wij weten wat dat is – maar als je de liefde mist, als je God mist, dan is je leven leeg.

Mattheüs heeft het gevonden, de echte blijdschap. Je had 'm moeten zien stralen! Hij heeft een feest gegeven! Nota bene, Mattheüs! Op de dag van zijn ontslag – want hij is op staande voet ontslagen – op de dag van zijn ontslag heeft hij een féést gegeven! En daar zaten we, met heel veel collega's. Heel veel. En er waren nog meer vrienden van Mattheüs. Ja, ik wist wel dat dat zijn vrienden waren, maar hij praatte daar nóóit over. Weet je, er zijn mensen, daar wil je niet mee gezien worden op straat. En Mattheüs zéker niet! Maar nu zaten ze er. Al het geboefte van heel Kapernaüm zat er! En Jezus? Jezus in het midden! Heel rustig, alsof er niks aan de hand was. Hij zat daar te eten, en te drinken. En Mattheüs vertelde zijn verhaal. Hoe hij altijd heeft gezocht naar het geluk, altijd. En hoe méér hij het geluk probeerde te pakken, hoe verder het weg was. Maar nu... ja, nu heeft hij het gevonden. Door Jezus.

Het was trouwens nog wel even spannend, want vóór dat huis van Mattheüs ontstond echt een hele rel. Die Farizeeën, die wáren me kwaad! Hoe Jezus het in Zijn hóófd haalde om met óns aan tafel te gaan! En als Hij dat vaker zou doen, dat Hij dan nooit meer zou mogen spreken in de synagoge. Wat wáren ze kwaad!

En wat zei Jezus? Hij zei: 'Gezonde mensen hebben de dokter niet nodig, maar zieke mensen wel. Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen te roepen, maar zondaars.'

En toen Hij dát zei, toen opeens viel bij mij het kwartje. Zó is het! Daarom zat Hij daar zo rustig, gewoon bij ons, terwijl die fijnen altijd met een boog om ons heen lopen. Hij zat daar niet omdat Hij het wel bést vindt, zoals wij leven. Hij zat daar, omdat Hij weet dat wij ziek zijn. Ziek! Wij zijn zieken en wij hebben een dokter nodig. En eigenlijk, diep in ons hart, weten wij dat allemaal. Kijk, die mensen daarbuiten, die schreeuwden eigenlijk hetzelfde. Dat wij zondaars zijn. Maar van hún kon ik het niet hebben, en van Jezus wel. Want bij Jezus proef ik, dat Hij ons wil veranderen. Bij Jezus proef ik, dat Hij van ons houdt. Bij Jezus proef ik, dat Hij van God komt.

Toen we weggingen, 's avonds, het was al laat, toen gaf Jezus mij een hand. Hij keek mij aan, weer met die ogen vol liefde. En ik keek Hem aan, hoewel ik dat bijna niet durfde. En toen sloeg Hij Zijn armen om mij heen. En toen Hij dat deed, toen werd ik jaloers op Mattheüs. Ik dacht: 'Jij bent er, jongen! Jij bent er! Jij hebt de knoop doorgehakt.'

Maar ik...? Ik weet het niet. Moet ik echt alles loslaten? Mijn hele leven? Mijn positie? Mijn beroep? Mijn inkomen? Alles...? Wat zal ik ervoor terugkrijgen? Weet je, als ik eraan denk om met Jezus mee te gaan, dan geloof ik eigenlijk diep in mijn hart dat het allemaal wel goed komt. Want als je bij Hem bent, als je dicht bij Hem bent, dan ben je dicht bij God. En dan is het gewoon goed, wat er ook gebeurt. Zelfs al slaan ze je dood, die lui daar buiten...

Wat moet ik doen?
Wat zou jij doen?

Of eigenlijk een andere vraag: **wat doe jij?**

Amen.

Reageren? Bel of mail: René van Loon, 010-4426280, c.m.van.loon@freeler.nl